

živinozdravilske knjige, in po „obligatnih“ vdarcih na vrednika „Novic“, privleče dragi K. tisto knjižuro na dan, ki jo je pred kakimi 10 leti izdal neki „Tomas Jaritz v Belaku“, in katero so „Novice“ takrat spodobno preresetarile. Ker je neumnost v tisti knjižuri tako kolosalna, da jo le taki „talent“ si izmisliti more, kakor je K., so že takrat „Novice“ rekly, da je nemškutarska kukovica nalašč djala svoje jajca v to gnjezdo. In zdaj se to že 10 let staro jajce prodaja kot novo slovensko, zakaj Pressianer K. je vredil svoje „študije“ tako, da človek, ki ne pozna naše literature poslednjih 10 let in bere oni sostavek, bi mislil: to je brošura, ki je ravno zdaj na svetlo prišla in je maslo „Slovincov“. Pač je spet iz teh „študij“ vsaki dan bolj očitno, kakošni pogorelci so že naši protivniki! Stokrat prežvekavajo eno reč in ker nimajo novin, zavijajo celó starine v novine, kakor krojači iz starih sukinj narejajo nove. In Gustel Zang veselja poskakuje, da more „pogreto rihto“ na mizo postaviti svojim lačnim braycom. — Nek drug spisec, ki ravno tako Slovence kakor nemške Kočevarje pred svetom omadežuje, se je zaletel celó v daljni nemški časnik „Globus“. Potem ko pisár slavo poje g. T. Elzetovi brošuri, ki jo je izdal o Kočevarjih (ali mu pojó tudi Kočevarji? ne vemo), popisuje začetek imena „Kotzevje“, ker „Kotza“ pomeni leseno kolibo, — pravi, da tem nečednim ljudém, ki so med „slovenskimi“ sosedi ob „nemško“ snažnost prišli, je lesena klop postelja, — da polovica možkih tržuje po svetu, „draussen verwildern dieselben meist und die daheimbleibende Frau hält es unterdessen mit einem Anderen. Aber schwere Verbrechen kommen nicht vor; freundlich und harmlos sind die Gotschewer geblieben, und nur wenige Untugenden sind ihnen von den Slaven überkommen“. Hvala lepa, gosp. R.! za tako hvalo! Pa tudi Kočevarji vam bojo hvaležni. Logika je tudi v tem spisu kolosalna; kje nek je tisti „draussen“, kjer Kočevarji večidel zdivjajo? Menda na Nemškem, — saj po Slovenskem ni dosti Kočevarjev viditi. Če pa tisti „draussen“ je na Nemškem, kako da je Slovenec pokazil Kočevarja tako? Res! če ptujci take nesramne reči vsaki dan beró kot „študije“ naših dopisunov, kaj pač si morajo nehoté misliti o narodu slovenskem? In vse to sme pisariti pri nas, komur je drago!! Kdor ne verjame, naj bere „Globus-a“ 15. list.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Po predlogu gosp. dr. Tomana praznuje državni zbor do prihodnjega pondelka. V sejah preteklega tedna se je posvetovalo o sledečih zadevah. Ministru dnarstva je bilo brez razgovora dovoljeno, naj za to leto vzame 50 milijonov gold. na pósodo. — Ko so o konkordatu še govorili škof Dobrila, Helcel, Brinc in minister Schmerling in so sklepi na vrsto prišli, se je vse naskokovanje dr. Giskra in njegovih družbnikov na konkordat razkadilo kot prazen dim tako, da celó „Reform“ očitno pravi, da ti možje nikakor ne morejo nevarni biti konkordatu. Potem je prišlo zvišanje davkov na vrsto; veliko se je govorilo zoper povišanje in le celó malokter za povišanje, pa še toliko je bilo zapisanih, ki so hotli govoriti, da je bilo sklepanje o davkih odloženo do konca pretresovanja vseh duarstvenih zadev. O davkih sploh je najostrejše govoril Mende. Govorili so tudi Kromer, Brolich in drugi zoper povišanje zemljiškega davka. Množica govornikov zoper davke pa je bila tolika, da so po zborni postavi izvolili ti izmed sebe le enega, ki je v imenu vseh govoril, in ta je bil dr. Waser. Waser je med drugim rekel: „Ko bi bil dr. Toman še govoriti mogel, bi bil s številkami dokazal, da v nekterih deželah grnntni davek poviševati, je celó nemogoče.“ Res nam je žal, da dr. Toman ni mogel govoriti; on bi bil z svojo krepko besedo do pičice dokazal, da že zdej krajnska dežela veliko preveč zemljišnega davka plačuje, da je obožala

in tudi obrtnija ne cvetè. — O davkih ni tedaj še nič sklenjeno, in kakor se kaže, nikakor ne bode večina zbornice za povišanje davkov, katero bi pa tudi samo ne pomagalo, da bi se država naša rešila iz dnarnih zadreg brez novih posojil. Potem so se nadaljevali pomenki o šolstvu: Čupr je govoril za samostojno ministerstvo nauka, ker državno ministerstvo ne more vsega oskrbovati; šolstvo naj se večidel izroči deželam; ministerstvo skrbi premalo za ravnopravnost narodno v šolah; šolski svetovavci so celó nepotrebni itd. Herbst se poganja za svobodo nauka v viših šolah; minister Schmerling zagovarja prejšnega ministra Thuna o tem, da je zmiraj po svojem prepričanju ravnal, — da je prevelika skrb za narodnost šolam škodovala in da vednost je prvo, jezik drugo (kako pa brez omike jezika vednost more kliti, ni gosp. minister povedal; menda misli le na edini nemški jezik?). — Ker dr. Toman vidi, da je že tako malo poslancov v zbornici, da jih mora predsednik z zvoncom sklicovati, je nasvetoval sklep seje in odlog po bin-kostih. — Po ukazu cesarjevem se ima vsem vojakom, ki služijo od leta 1854 in hočejo dopušeni biti (na urlavb iti), dopust ali urlavb dovoliti, in konec julija tega leta se imajo v reservo prestaviti. — Bivanje zlo bolehe cesarice v toplinah Kisingenskih bo trpelo nek 4 tedne. — Grof Chorinsky, bivši krajnski in poslednjič marski deželni poglavar, je izvoljen za deželnega poglavarja doljne Avstrije na Dunaji. — V Znojmu (Znaim) na Marskem razsaja legar (tifus) tako, da dosihmal malo mestice šteje že nad 900 bolnikov. — V Pragi stoji ravno zdaj vrednik „Narod. Listov“ pred sodbo zavolj nekterih sostavkov v svojem listu; zagovarja se krepko. — C. k. general-komanda v Zagrebu oklicuje, da zavolj zmanjšanja armade se bo na več sejnih na Hrvaškem in Slavonskem po dražbi prodalo blizo 2000 vojaških kónj. — Na Ogerskem je še čisto vse pri starem; vse čaka, kaj bo. — Lah spet mirujejo, kar jim je na meji tirolski spodletelo. Garibaldi je spet dober z ministerstvom; Francozi ne bojo nek dalje v Rimu ostali kakor do prihodnje spomladi. V Rimu se je do 1. t. m. zbralo 400 škofov, blizo 4000 duhovnov in ravno toliko minihov; sv. Oče so spet prav trdni. — Prusko-kurhesenski razpor miruje; ministri pruske vlade so pri začetku državnega zbora mogli debele požirati; menda se ne bojo dolgo držali. — Za gotovo se sliši, da stareji brat cara rusovskega veliki knez Konstantin bo namestni kralj poljski, — da je rusko vlado trdna volja potolažiti Poljce in da se jim bo morebiti dala ustava od leta 1815. To je za Avstrijo važno, da vsi njeni narodi, tedaj tudi Galicijani dobijo kmali zgotovljeno ustavno vlado. — Srbska vlada je 7. dan t. m. pri vseh vladah, ki zagotovljajo njeni obstoj, se pritožila zoper žuganje turške posadke v Beligradu ter rekla, da ni odgovorna za nič, kar se utegne zgoditi. — Kako deleč je turška armada že v Črnigori prišla, se ne vé prav; Turčini pravijo, da bo Omer paša v malo dneh na Cetinji južinal; drugi pa mislijo, da mu utegne ta južina presedati tako, kakor je presedala h koncu preteklega leta pašu skaderskemu, ki se je z 100.000 vojaki vzdignil nad Črnogorce, pa je v ondašnjih pečinah pustil 30.000 mrtvih.

Za jugoslavensko akademijo

je daroval gosp. Jos. Vojsk, kaplan v Rušah 2 križaka.

Listnica vredništva. Gosp. L. Kr. na D.: Vas sostavek že prekasen. — Gosp. dopisniku — — „iz Sevn. na Dr.“ Dopisov brez imena nam poslanih ne moremo jemati. To smo že večkrat omenili; ponavljamo pa še enkrat, da saj vredništvo mora vediti imé.

Kursi na Dunaji 10. junija.

5% metaliki 71 fl. 10 kr. Ažijo srebra 26 fl. — kr.
Narodno posojilo 83 fl. 85 kr. Cekini 6 fl. 10 kr.